Halasi Tükör

II. ÉVFOLYAM 14. SZÁM | MEGJELENIK KÉTHETENTE, PÉNTEKEN ○ ÁRA: 5,– Ft | KISKUNHALAS, 1988. JÚLIUS 8.

Lehet-e gúzsba kötve táncolni?

A halasi néptánc az utóbbi két évtizedben valóságosan elsorvadt. Ebben szerepet játszottak a változó gazdasági, társadalmi viszonyok, de legfőképpen az érdektelenség, a magára-hagyatottság, létének, hagyományainak – egyesek szerinti – megkérdőjelezése. A 80-as évek elején vetődött fel a gondolat, hogy újra kellene ébreszteni, s ez a folyamat napjainkban is zajlik, de inkább vajúdik. Hogy miért nincs előrelépés? Talán az érdekek, vélemények különbözősége, a szűkös anyagi lehetőségek, személyi feltételek hiánya, a szervezés elégtelensége akadályozza az előrehaladást.

Filléres vonat Halasra

A halasi néptánc múltjáról kérdeztük *H. Béres Erzsébet* táncpedagógust, a Gózon István Művelődési Központ nyugalmazott igazgatóját:

– Igenis vannak hagyományai Halason ennek a műfajnak – mondja Erzsike. – Ráadásul nem is akármilyenek! Ezeknek a régi hagyományőrző táncoknak (a kiskunhalasi kun-verbunk, a dobozi csárdás, a kettős kondás tánc, a kisszéktánc, Bene Ádám verbunkja, a kunkopogós, a lippentős és még lehetne sorolni) az oktatásával telt el az életem nagyobbik része. Régebben szinte minden gazdálkodó egységnek, szervezetnek – a Barneválnak, a Serneválnak, az MNDSZ-nek, határőrségnek, a tűzérségnek, a MÁV-nak, a rendőrségnek, a Helyőrségi Klubnak stb. – voltak tánccsoportjai.

(Folytatás a 2. oldalon)

Point Of No Return

(avagy a fényszedett Halasi Tükör)

Kalandregényekből és akciófilmekből a közönséges halandó is tudja, hogy állítólag komolyabb repülőgépeken van egy kis lila (?) lámpa. Ha ez a lámpácska felizzik, akkor a pilóták tudják, elérték azt a pontot – ennek a neve: ***Point Of No Return*** *–, ahol még visszafordulhattak volna arra a repülőtérre, ahonnét fölszálltak; szóval hogy innentől csak egyféle irány tűzhető ki.*

Előre.

A Halasi Tükör annak a számának a megjelenésével érkezett el e cseppet sem képzeletbeli ponthoz, amelyet most tart kezében az olvasó. Az újságnak ezt a kiadását azzal a technológiával készítették, amellyel a legtekintélyesebb világlap, a The Times is készül: fényszedéssel.

Itt Halason, a Papíripari Vállalatnál.

A változás csak részben formai. Mérföldköve, eltitkolhatatlan és visszafordíthatatlan eseménye a helyi sajtó történetének – hiszen izmosodásának jele, kétségbevonhatatlan bizonyítéka.

A világszínvonalú technika másképpen a kezdetektől kijárt volna a lapnak, melyet szerkesztői szinte a semmiből teremtettek meg és tartanak magas szinvonalon az első szám óta – nemcsak azt példázva, hogy egy átlagos magyar városban van igény bátor cikkekre, máshonnan és máshogyan hozzáférhetetlen információkra, hanem hogy mindezt képesek helyben meg is csinálni.

Személyesen nem mindenkit ismerek a Halasi Tükör munkatársai közül, s akivel köszönő viszonyban vagyok, se tudom pontosan, hogy mivel is foglalkozik. Tudom, hogy nem újságírók, és látnom kell, hogy ez nem is olyan nagy baj. Kovács Pál, Ferincz János, a majd' mindegyik számban több cikkel is jelentkező jogász Horváth Róbert, Hajós Terézia vagy épp Földi Lajos és a többiek cikkei érdekesek, és szerencsére kerülik a sablonos megoldásokat, mint macska a forró kását.

Hogy egy városi lap első oldalán merészelje megbírálni a párt ifjúsági szervezete központi bizottságának oktondiságát?

Példátlan példa.

Mint ahogy a legtöbb emlékezetes cikk: a Texcoop hányatott sorsáról, a városszéli kunyhóban tengődő néniről, a – ha jól emlékszem – 600 forintos, ám kivételes személyiségeknek mégis ingyen küldött báli belépőkről, az életmentés közben szörnyethalt fiatalemberről – és a többit igazán csak helyhiány miatt nem sorolom tovább. Ennyiből is kitetszik: kellett már ez a lap, s jó, hogy éppen ilyenné lett (lehetett volna tisztelettel köröket futó, illedelmesen semmitmondó másmilyen is!) – de főleg az a jó, hogy nincs megállás, hogy most már küllemében, előállítási módjában is lépést tart a korral.

A Point Of No Return most van itt. És irány, amint azt írtam volt, csak egyféle tűzhető ki.

Előre!

Előre – a hetilapért.

Ballai József

A szülőföldet elhagyni nem könnyű

Városunkba az elmúlt hónapokban 12 romániai magyar menekült érkezett. A korábban érkezett, s már letelepedési engedélyt szerzett személyek száma 9 fő.

Az utóbbi időben érkezett menekültek közül 7 személy kapott munkavállalási engedélyt, akik jelenleg már különböző vállalatoknál (Ganz Gépgyár, Ikarus, Ruhaipari Szövetkezet, Szanki Új Élet mgtsz. Ipari ágazata, Szűts József Ált. Iskola) dolgoznak.

A városi tanács vb. egészségügyi osztálya, a Gyámhatóság, valamint a Családsegítő Központ összesen 38 000 forint segélyt utalt ki a letelepedőknek.

A Vöröskereszt a saját segélykeretéből, valamint közreműködésével a vállalati szocialista brigádok, stb. további 15 650 forint összegű anyagi juttatást biztosítottak. A természetbeni juttatások értéke (ruhanemű, háztartási felszerelések, stb.) értéke ennek az összegnek a sokszorosa. Külön ki kell emelni a Ruhaipari Szövetkezet kedvezményes ruhavásárlási akcióját, amely szerint minimális összegű befizetés ellenében több 10 000 forint összegű ruházati termék vásárlására nyílt módja a letelepülőknek.

A Vöröskereszt a letelepedők minden gondjának megoldásához segítséget nyújt. (Feleslegessé vált háztartási eszközök, használati tárgyak, ruhaneműk, bútorok, ágyneműk, játékok, stb. közvetítése. Gyűjtési akciók szervezése.) Jelenleg elkülönített csekkszámlán ilyen célra 25 440 forintot fizettek be.

Szomorkás mosolyú, harminc körüli fiatal ember. Nemrég települt (menekült) át Magyarországra otthagyva eddigi otthonát, családját. Sikerült a szakmájában állást vállalnia, s egyelőre tud hol aludni. Beszélgetésünk elején arra kért, hogy a családjára való tekintettel ne közöljük a nevét.

– Mit jelent ma magyar nemzetiségű román állampolgárként élni Erdélyben?

– Nem nagy dicsőség. Különösen akkor nem, ha valaki ragaszkodik a magyar anyanyelvéhez. Az erőszakos románosítási program szele már csecsemőkorban eléri az embert. A szülők csak románra is átfordítható nevet adhatnak a gyereknek. Kevés a magyar nyelvű iskola, még kevesebb az egyetem vagy főiskola.

– Van-e megkülönböztetés a munkahelyeken, gyárakban, üzemekben?

– Az üzemekben a vezetés többnyire román. Így természetes, hogy a magyaroknak nincs előrelépés a ranglétrán. Sokan megváltoztatják a nevüket, hogy esetleges vezetői beosztásukat megtarthassák.

– Üzemi demokrácia, kritika, véleménynyilvánítás. Mi jut ezekről a szavakról eszébe?

– A hallgatás.

– Romániában gondok vannak az ellátással. Tapasztalható-e kivételezés az árueloszlásnál?

– Az egyenruhásoknak és a magasabb beosztású párttagoknak minden van. Az átlagrománok és a nemzetiségiek általában csak jegy ellenében kaphatnak élelmiszert. A városiaknak is kevés jár, de a falusiaknak még annak a kevésnek is csupán a fele adható. Az utóbbiakat a kötelező beszolgáltatás is terheli. Például egy városi ember havi fejadagja 1 kg cukor, 1 kg liszt, 1 liter olaj, 20 dkg margarin. Húst tavaly kétszer kaptunk.

– Az újságokban olvastuk, hogy Romániában erőltetik a népesedéspolitikát.

– Igen. Fel akarják duzzasztani a lélekszámot, így lehet erős, hatalmas az ország. Nagy gondot jelent, hogy betiltották a fogamzásgátlók használatát. De hiányoznak a gyermeknevelés alapvető feltételei: a tej, a meleg lakás stb. Kérdezem én, hogyan lehet gyereket fürdetni abban a lakásban, ahol az előírt hőmérséklet télen 10 C° körül mozoghat. Nem beszélve arról, hogy lépten-nyomon kikapcsolják az áramot. Használhatatlanok a világító,- fűtő- és hűtőberendezések. Igaz, nincs is mit főzni, tárolni azokban.

– Van-e rá példa, hogy durván megszégyenítik a nemzeti kisebbséghez tartozókat?

– Bozgor. Ezt mondják az ember szemébe minduntalan. Ez magyarul hontalant jelent.

– Magyarországra településének mi volt a legfőbb indítéka, ami erősebbnek bizonyult a családi kötődésnél?

– Hat hónapig voltam kényszermunkán. Az ottani viszonyokat – gondolom – nem kell magyarázni. Lényeg az, hogy viszonylag épségben megúsztam. Tudomásomra jutott egy újabb „kirándulás" ténye:

(Folytatás a 2. oldalon.)

Képeslap az NDK-ból

A Kiskunhalasi Vörös Október termelőszövetkezet pontosan tíz évvel ezelőtt kötött kapcsolatot két Meissen környéki mezőgazdasági nagyüzemmel, amely a barátságon túl kölcsönös szakmai előbbrelépést is hozott mindkét félnek. A sors véletlene, hogy a bockweni Karl Marx termelőszövetkezet a tízéves magyar barátsági kapcsolattal egyidőben ünnepli fennállásának 35. évfordulóját. Az ebből az alkalomból rendezett ünnepségsorozatra meghívót kapott a halasi szövetkezet is. Június 16. és 20. között delegáció utazott az NDK-ba, ahol részt vett a szines ünnepségsorozaton. Változatos, sokoldalú programmal ünnepelték a kettős jubileumot. A sétakocsikázást mindannyian élveztük. A szombati egész napos búcsúban a Hudi János által főzött magyaros birkapörkölt pillanatok alatt elfogyott, a zöme már a főzés közbeni kóstolgatás alatt. A hivatalos ünnepségen a Vörös Október tsz elnöke és elnökhelyettese, Huri Béla és Tamás Imre a kapcsolatok kialakításában és elmélyítésében végzett kiemelkedő munkásságáért az NDK Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetését vehette át.

H. R.

Lehet-e gúzsba kötve táncolni?

(Folytatás az 1. oldalról.)

Hogy milyen szinten dolgoztak ezek a csoportok? Erre bizonyíték, hogy 1933-ban Budapestről filléres vonat indult a halasi néptáncosok megtekintésére. A korabeli sajtó, a Filléres Újság 1933. június 25-i száma a következőképp méltatja az eseményt: *„Nem ismertük Kiskunhalast! De megismertette magát a múlt vasárnap. Olyan felejthetetlen művészi élvezetet, olyan ízig-vérig páratlan magyaros vendégszeretetet nyújtott a lerándult filléres gyors utasainak, hogy annak híre fog futni mindenhová. Az univerzális képzettségű Nagy Czirok László adóügyi jegyző, erős hivatali elfoglaltsága mellett éjt nappalt egybetéve búvárkodott, amíg összeállította a már-már feledésbe merülő ősi kunsági táncok hosszú sorát."*

Egy másik cikk ugyanerről az eseményről: *„Rendkívül nagy hatást keltett a 15 daliás férfi által bemutatott kunverbunkos tánc, melynek páratlan muzsikájához mindenütt simult a tánc. Tetszett a közönségnek a népi híres Dobozicsárdás is, mely már csaknem teljesen feledésbe ment, továbbá a Bene Ádám, volt halasi verbunkos őrmester szabad verbunkos tánca s a juhászok keresetlen alkalmi tánca is."*

A háború, az ötvenes évek nem tettek jót a halasi néptáncnak. Elterelődött róla a figyelem. Ennek ellenére még 1961-ben Budapesten és Csehszlovákiában – óriási sikerrel – vendégszerepelt a Gózon István Művelődési Ház és a Néphadsereg összevont táncsoportja. Néhány újságcikk címe 1961-ből: *„Ahány város – annyi siker; A katonabarátság magyar »követei« Csehszlovákiában."*

Béres Erzsébetnek 1975-ig – nyugállományba vonulásáig – voltak táncccsoportjai. De utána a megfelelő szakmai utánpótlás hiánya miatt, szinte megfeneklett a kiskunhalasi néptánc.

Kísérlet az újraélesztésre.

A néptánc újbóli életrehívásáról döntöttek a műfajt népszerűsíteni kívánó illetékesek 1983-ban. Először *Kurtucz Borbála* jött Halasra, aki annak rendje-módja szerint magas fizetést kapott, és természetesen megoldódott a lakásgondja is. Feladata a városban működő kisebb általános iskolai csoportok összefogása, felkészítése, majd versenyképes együttessé kovácsolása volt. Borbála nagy lelkesedéssel látott a munkához, értett is hozzá, de nemsokára gyermeke született, és visszaköltözött a családjához Békéscsabára.

Kurtucz Borbálát *Demjén Péter* követte a sorban. Nemtörődömségével lerombolta elődje munkáját. Végül – közös megegyezéssel – felmondta halasi állását.

Közben jelentős összegeket emésztett fel a néptánc. A Gózon István Művelődési Központ (a néptáncot felvállaló intézmény) a városi tanács és a baromfifeldolgozó (mint egyetlen patronáló cég) által biztosított pénzeszközökből ruhákat vásárolt, zenekart tartott fenn, fizette a tiszteletdíjakat stb. Az eredmények azonban elmaradtak.

Kapcsolatot teremtettek *Nagy Alberttel*, a Szeged Táncegyüttes vezetőjével. Csaknem egy éve *Szélpál Attila*, a Szeged Táncegyüttes táncosa dirigálja a létszámban igencsak megfogyatkozott kis csapatot. Ellátogattunk egyik próbára, amelyen mindössze hatan jelentek meg a csoportból.

– Fő gondot az jelenti, hogy kevés a fiú – mondja Szélpál. – A lányok örökké nem táncolhatnak együtt. Ráadásul állandóan változik a társaság összetétele, létszáma. Ennyi idő alatt még ideális körülmények között sem lehetne eredményeket produkálni. Ha nem szaporodik a létszám, akkor véleményem szerint kár az erőlködésért. Így csupán szakkör szintű a társulat.

Szélpál Attila lakást, állást kapott Halason. Szegeden táncol, s hetente kétszer jön próbára. Az iskolákkal azonban (a megállapodással ellentétben) nem tartja a kapcsolatot. A táncccsoport egyetlen fellépésén (bemutatóján) sem jelent meg.

A néptánc ügye keveset, a körülötte fel-felcsapó indulatok annál többet erősödtek. Megfogalmazódnak kimondott és visszatartott vélemények.

Dr. Tüske Lászlóné pedagógus, aki szürke eminenciásként talán a legtöbbet tett a néptánc érdekében – hosszú időn keresztül tanította (tanítja) táncolni a legkisebbeket, a nélkülözhetetlen utánpótlást – nem is vállalta a beszélgetést.

Hatvani Zoltán, a Gózon István Művelődési Központ igazgatója:

– Az idén januártól az ÁMK-ba került át az összes mozgásművészet, köztük a néptánc is, az általunk vásárolt ruhákkal együtt. Cserébe kértünk legalább két (sportcsarnoki) rendezvény lehetőségét, de hiába. Ha visszakérjük a ruhákat, nem tudnak fellépni a táncosok. Negyvenezer forintunk bánja, amit bármi másra is elköltheettünk volna.

Csorvási Zoltán, a Gózon István Művelődési Központ munkatársa, a Halas Együttes (a néptáncosokat kísérő zenekar) vezetője:

– Szélpál Attila tevékenysége nem hozta meg a várt eredményt, mert szétforgácsolta magát. Táncos házaspár letelepítését tartom célszerűnek. Olyan emberek kellenek, akik munkájuk, vagy családjuk révén kötődnek a városhoz.

Újabb ígéret.

Végül megkerestük *Dózsa Györgynét*, a városi tanács művelődési osztályának közművelődési felügyelőjét:

– A néptáncot nem lehet lesöpörni az asztalról. Még akkor sem, ha szűkösek az anyagi lehetőségeink (egy évre ötvenezer forintot tudunk biztosítani rá) és gondot jelent a megfelelő szakmai háttér megteremtése. A mostani helyzetben már eredménynek tartom a folyamatosságot és a kis lépésekkel történő – esetleges előrehaladást. Lényeg az, hogy táncoljanak a fiatalok. Profi együttes elindításához egyelőre nincsenek meg az anyagi, tárgyi és személyi feltételek.

A minap tárgyaltunk Nagy Alberttel, aki elismerte, hogy az eddigi (egyébként jószándékú) próbálkozásai nem jártak sikerrel. Ígéretet tett arra, hogy szeptembertől személyesen veszi kézbe a halasi néptáncot

Kovács Pál

Farkaskaland Kunfehértón

Megoldódott a pumarejtély

Több, mint húsz évvel ezelőtt lőttek legutóbb farkast Bács-Kiskun megyében Bugacon. Ez év június 22-e újabb adalékkal gazdagította a farkas hazai előfordulásának történetét. Terítékre került a Kiskunhalas és környékét több, mint két év óta foglalkoztató rejtélyes vadállat, amit a közvélemény részben a találgatások miatt, részben a sajtó jóvoltából is pumának vélt.

A tények azonban nem vitathatók. Egy nagyobb ragadozó rendszeresen meglátogatta Balotaszállás, Zsana, Kunfehértó, Harkakötöny, Tázlár, Pirtó, Imrehegy községek területén lévő juhnyájakat, és több állatot megsebesített, sőt el is fogyasztott egyet-egyet a helyszínen. Számlájára közel száz birka írható, bár a pontos számot senki nem állapította meg.

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság balotaszállási tehenészetében a borjakban okozott kárt.

Június 21-én, kedden a Kunfehértói Előre tsz juhászatát látogatta meg, két birkát megölt, kettőt megsebesített. A kunfehértói Petőfi Vadásztársaság tíz tagja másnap hajnalban hajtásra indult, és 5 óra körül követhető nyomokra akadt. Nyolc-kilenc óra között úgy vélték, hogy sikerült bekeríteni a lakatlan Kudliman-tanya mellett, Kunfehértó, Kéleshalom és Kiskunhalas határának találkozása közelében. A kör szűkítése 11 óra körül kényszerítette az állatot arra, hogy elmozduljon a rejtekhelyéről. Abba az irányba menekült, ahol *Tarjányi István* 66 éves nyugdíjas erdész állt a kétcsövű vadászfegyverrel. A tapasztalt vadász mintegy 30 méterről nem hibázott. A 16 milliméteres golyóval szíven lőtte a két éve keresett hímfarkast, amely a lövés helyétől 20 méterre kimúlt.

A nyomok egy rókalyukhoz vezettek, amelyből kutyával hajtottak ki három, a feltevések szerint 8-10 hetes farkaskölyköt. Egyet véletlenül lelőttek, de kettőt élve fogtak el. Az anyafarkast eddig nem találták meg. A lelőtt hímet és a kicsiket is a vadásztársaság kunfehértói tanyájára vitték, feltehetően múzeumba kerül majd a kitömött farkas, és azóta kiderült, hogy a kecskeméti vadaskert lakói lesznek a kis farkasok. A kilőtt hímfarkas néhány adata: súlya 58 kg, hossza az orra hegyétől a farka végéig 162 cm, a fejének szélessége 14 cm, hossza 29 cm, a metszőfogának hossza felül 35, alul 32 milliméter, a körmök hossza 4 cm.

És aki lelőtte: Tarjányi István 66 éves erdész, nyugdíjas, kunfehértói lakos. Sok vadat lőtt 1936 óta, amióta a szakmában dolgozik, mint a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság dolgozója, de farkassal még nem találkozott. Most lőtt először, bár két év óta kereste, a nyomát is látta. Ez az első találkozás a farkas halálát eredményezte, Tarjányi Istvánnak viszont a vadász örömét és azt a farkasvérrel atitatott töretet, (vadászszimbólumnak számító ágacska) amelyet büszkén visel az erdészkalapjára tűzve. A vadász jutalma a sikeren kívül a koponya – amit felajánlott a Petőfi Vadásztársaságnak –, no és a Kiskunhalasi Állami Gazdaság által felajánlott (és azóta ki is fizetett) tízezer forintos vérdíj. A rejtély tehát megoldódott. Egy másik titokra is van magyarázat: Harkakötönyben felfigyeltek arra, hogy az akkor még ismeretlen ragadozó, nem a farkasra jellemzően támadta áldozatát, hanem mindig a menekülő állat jobb hátsó lábába harapott, illetve a jobb oldalát támadta. A kilőtt farkasnak alapos oka volt erre, hiszen most derült ki, hogy csak a balszemével láthatott jól, mert a jobb szemét jól kifejlett hályog takarta. Az anyafarkas még szabadlábon van, és újabb vadászkalandot ígér.

K. I.

Kispéter Imre felvételei

A szülőföldet elhagyni nem könnyű

(Folytatás az 1. oldalról)

nyolc hónap bányamunka. A hozzátartozóimtól mindenképpen távol kerültem volna. Ezért döntöttem az áttelepülés mellett.

– *Milyen fogadtatásban részesült Magyarországon?*

– Nem volt könnyű a beilleszkedés, de miután megismertek, úgy érzem, befogadtak az új munkatársaim, a környezetem.

– *Visszaút?*

– Nincs.

* * *

Lassan egy éve annak, hogy köztünk él csendesen meghúzódva egy Romániából érkezett magyar család. Az otthonra lelésről, a megpróbáltatásokról kérdeztük őket.

– Nem voltak megpróbáltatásaink – kezdte szót szóba öltve a pár – bár akadtak olykor nehézségek, de ezek leginkább a kilátástalanság miatt látszottak nehézségeknek, mert gondolja el, egy lapra feltenni mindent...

– *Nem könnyű* – fejeztem be a megkezdett mondatot.

– Pedig mi azt tettük. A feleségem mellékvesekéreg-elégtelenségben szenvedett. Állapota egyre romlott, s hogy a visszafordíthatatlant elkerüljük, kivándorlási kérelmet nyújtottunk be az ottani hatóságoknak. Nyiltan feltártuk problémánkat, így viszonylag gyorsan intéződött a sorsunk. Tíz hónap eltelte után vagyonunkkal, ingóságainkkal Csíkszeredáról Kisszállásra költözhettünk. Nem gördítettek akadályt elénk, ezért köszönet – mondta a férfi.

– Mindketten a közművelődésben dolgozunk. Én a helyi könyvterjesztő vállalatnál, a férjem pedig a megyei könyvtárban helytörténész-bibliográfusként – vette át a szót a feleség. – Munkahelyi problémáink nem voltak. Becsülettel dolgoztunk. Nem panaszkodhatunk, ott is megvolt, ami egy átlagembernek meglehetett. Lakás, autó, hivatal... minden, minden, csak egészség...

– *Az otthon maradtakról hallhatnánk valamit?*

– Nyolc testvéremet és az akkor még élő édesanyámat hagytam otthon – mondta az asszony és beköd ösült a szeme.

– Nekem három testvérem és a nős fiam maradt odaát – jegyezte meg Bakó László.

– *Gyorsan fel tudták venni a magyar életritmust?*

– Az életritmust igen, hanem a gondolkodásmódot átvenni, megtanulni annál nehezebb. Magyarországiként gondolkodni. Érti? – kérdezte a férfi, s én bólogattam, pedig bevallom, nem értettem semmit. Azt hiszem, nekem is valahol új életet kellene kezdenem ahhoz, hogy tudjam, mire is gondolhatott.

– *És a beilleszkedés?*

– Jaj, azt ne is kérdezze – kapott szóra az asszony – az most nagyon könnyen ment, hisz nagyon aranyosak a halasiak. Higgye el, életünkben nem kaptunk annyi szeretetet, figyelmet, segítséget, megbecsülést, mint ebben az évben. Hogy csak egy példát említsek: megérkeztünk Kisszállásra, napokon belül munkát adott *Turcsányi László* az általa vezetett ÁMK Általános Iskolánál számomra és a könyvtárban a férjem számára. Ez csak meghatározott időre szólt, így férjem elindult munkát keresni a későbbiekre is. Így jutott el a kiskunhalasi városi könyvtárhoz. Itt *Martonosi Pali* bácsival beszélgetett el, majd két-három nap elteltével megkeresett a könyvtár vezetője, *Varga-Sabján Gyula* igazgató felajánlva a lehetőséget, hogy nála dolgozzon. Ez viszont lakásgondokkal járt, amit alig egy hét alatt megoldottak a város vezetői. Bátorítottak, mellénk álltak, ami hihetetlenül nagy segítség volt az újrakezdés pillanataiban. Hasonlóképpen viszonyultak munkatársaink, akik egyként osztoztak, osztoznak mindennapi gondjainkban. A minket körülvevő szeretet virágcsokrát *Darányi Károly* bácsi nyújtotta át. Visszanyertük önbizalmunkat, erőt kaptunk az elbizonytalanodás pillanataiban, hiszen naponta érezzük szeretetüket, megértésüket, munkánkban segítségüket.

– De azóta is – folytatta immár a férj – nem múlik el nap, hogy valami kicsinységgel ne kedveskednének nekünk a szomszédok, a jó barátok. Nyugodt szívvel mondhatom: megtaláltuk az új otthont, csak tudja a Hargita... a Hargita az nagyon hiányzik.

Világéletemben természetjáró ember voltam. Odahaza ismertem minden fát, bokrot, itt minden olyan idegen..., de azért jó kedvvel felderítem majd a tájat, s a legnagyobb homokbuckát kinevezem az én Hargitámnak.

– *Most Önöknél olyan a politikai helyzet, hogy sok ember kelne vándorútra. Mit tanácsol nekik?*

– Semmit. Mindenkinek magának kell döntenie. Nézze, nekünk lehet, hogy szerencsénk volt, s a szerencse sem mindennapos. Különben is az a föld a hazájuk, az a hazám, s tudja, innen az emberi szív legmélyéről ezt nem lehet kiszakítani.

K. I. – K. P. – R. I.

Beszéljük meg!

Százkét aláírással szignált levelet adott át a városi tanács elnökének *Mihály László* kiskunhalasi lakos. Kéréssel fordultak a tanács elnökéhez, hogy szüntessék meg a személygépkocsik parkolását a piaccsarnok déli oldalánál illetve a piac bejárati oldalán, mert az itt parkoló járművek akadályozzák a piacra hozott áruk kirakodását, illetve a nagyobb tételben megvásárolt áruk elszállítását. Lényegében a parkolót a rakodó járművek részére kellene fenntartani egyirányú forgalom mellett. Piaci napokon, reggel 5 órától mindig élénk szóváltások kísérik az áruk beszállítását.

A május 4-én benyújtott levelére június 1-én kapott választ Mihály László, *Szabó Károly* tanácselnöktől:

„A piaccsarnok körüli fizető parkolás bevezetésére többszöri alapos megfigyelés után került sor. Ezt megelőzően a rendelkezésre álló szűk helyen a rendezetlen gépkocsiforgalom sok problémát okozott. A fizető parkolás bevezetése valamelyest szabályozza, kiszűri a feleslegesen ott várakozó gépkocsikat. A piaccsarnok körüli forgalmat azóta is folyamatosan figyeljük piaci napokon, a még meglévő gondok előttünk is ismertek. Megállapítottuk, hogy a csarnokudvar főbejárata előtt lévő rakodóhely nagyobb piaci napokon kevésnek bizonyul, emiatt szükséges néhány fizető parkolóhely felszabadítása rakodási célra. Rendszeresen előfordul, hogy a jelenlegi rakodóhelyet parkolási célból elfoglalják, vagy rakodás után a gépkocsi ott marad. A csarnok előtti út egyirányúsításának feloldása nem célszerű, mert kétirányú forgalom sokkal nagyobb zsúfoltságot okozna. A csarnok melletti parkolási lehetőségek javítására tervezzük az idei évben a Fűrész u-i parkoló bővítését két sorral. A rakodási tevékenység megkönnyítése június hónap elején néhány parkolóhely törlésével bővítjük a rakodóhelyet, mely felfestéssel lesz jól láthatóan kiemelve.

Ezúton kérem, szíveskedjen aláíróit tájékoztatni, hogy a rakodóhelyre kizárólag rakodási célból és csak a rakodás idejére lehet beállni.

Meggyőződésünk, hogy a piaci áruk ki- és berakodásának zökkenőmentes lebonyolításához a kistermelők is jelentős mértékben hozzájárulhatnak."

A válasz nem elégítette ki sem Mihály Lászlót, sem az aláírókat. Június 8-án mostmár hárman ismét felkeresték a tanács elnökét, és azt kérték, vizsgáltassa meg a kialakult helyzetet. Az illetékes osztály vezetője kereken visszautasította az igényt. Ennek következtében élénk szóváltássá fajult a vita.

Az újság azzal, hogy felvállalta a panaszosok gondjának közlését, a közügyet kívánta szolgálni. Időközben azonban a probléma megoldást nyert, mégpedig a kérelem jóváhagyásával. Az eset közreadása – úgy véljük – mégsem minden tanulság nélkül való.

K. I.

KERESKEDELMI ELLENŐRZÉSEK
Vigyázat becsapnak!

A megélhetési gondok nehezedése miatt a lakosság, a fogyasztók széles rétege érzékenyen reagál minden olyan eseményre, amely során érdekeinek megsértését tapasztalja. A fogyasztói érdekek megsértésének csökkentése a gyakori ellenőrzésekkel elérhető ugyan, de teljes felszámolása csak a hiánygazdálkodás megszűnése után remélhető. Egyelőre hathatós ezközt az ellenőrzésektől remélhetünk a fogyasztói érdekek védelmében.

Kiskunhalas városában június 2-án nagyarányú kereskedelmi ellenőrzésre került sor az Országos Kereskedelmi Felügyelőség, a megyei tanács vb. kereskedelmi osztálya, a rendőrség, az áfész ellenőrei, valamint társadalmi ellenőrök bevonásával. Az ellenőrzések és próbavásárlások számos hiányosságot, szabálytalanságot tártak fel.

Az áfész 24. számú, Szász Károly u. 9. sz. alatti önkiszolgáló boltjának vezetője az üzletben árusított zöldségfélékről nem tudott számlát felmutatni, hogy honnan, milyen forrásból szerezte be, s ezért 3.000 Ft helyszíni bírságot kapott. A Kertvárosi ABC húseladója – *Tapolczai Pál* – a próbavásárlás során potom 92.90 Ft-tal csapta be a vevőt, s ezért szabálysértési eljárás indult ellene. Az üzlet vezetőjét – *Zs. Szóke Imrénét* – figyelmeztetésben részesítették, mert a zöldségáruk nem megfelelő osztályba voltak sorolva. A Piaccsarnokban a Vörös Október mgtsz. *Garas Józsefné* által üzemeltetett szerződéses üzletében az ellenőrök 10.000 Ft értékű bizonylat nélküli árut találtak, s ezért 8.000 Ft összegű pénzbírságot kapott az üzletvezető. A további vizsgálatot az adóhatóság végzi. Ugyancsak a Piaccsarnokban lévő, a Vörös Október mgtsz. saját üzemeltetésű boltjának vezetője – *Balázs Imréné* – árdrágítás és a fogyasztók megkárosítása miatt 2.000 Ft összegű pénzbírságot kapott.

Az ellenőrzés során az áfész 3. sz. önkiszolgáló boltjában (Petőfi u. és Szép u. sarok), valamint a Kiskun Áruházban az ellenőrök ezúttal nem találtak szabálytalanságot, ami figyelemre méltó.

Az ellenőrző szervek szerint a jövőben a hasonló jellegű ellenőrzések gyakoriságát a fogyasztói érdekek védelme érdekében fokozni fogják.

Az első munkahely

Mivel az olvasók leggyakrabban – általában jogos – panaszokat írnak, örömmel adunk helyet egyik olvasónk kérésének, aki kedvező tapasztalatáról számol be. Kérte, hogy nevét ne közöljük, mivel nem a személyén van a hangsúly, hanem azon amit tapasztalt.

Gyermeke Szarvason tanult, a faipari szakközépiskolában. Mint mondta, már az is meglepte, hogy a halasi Faipari Vállalat erről tudomást szerezve korábban megkereste, s tanulmányi szerződést ajánlott fel. Miután megkötötték a gyár az ösztöndíj folyósításán túl rendszeresen érdeklődött a tanuló sorsa felől. Az iskolát befejezve a fiú a napokban munkára jelentkezett a gyárban. Itt a személyzeti vezető már várta, a hivatalos formaságok után elvezették a főmérnökhöz, aki barátságosan köszöntötte, majd bementek az igazgatóhoz, aki hosszasan elbeszélgetett legújabb dolgozójukkal. Felvázolták az esetleges továbbtanulás és előbbre haladás lehetőségeit és azt, hogy ezekben a vállalat mit tud segíteni. Végül bemutatták magát a munkahelyet, ahol megkezdi majd a mindennapi munkát. Az életben oly meghatározó első munkanap után a fiatalember ezekkel a szavakkal vázolta benyomását: „úgy éreztem, mintha haza mentem volna, amikor beléptem a faipari vállalat gyárkapuján."

Úgy érezzük, ez nem kis dolog. Egyszerűen meleg és emberi. Így is lehet ezt csinálni.

Hováth Róbert

„Életemben kétszer sírtam"
A papírgyáriak bíznak a gyógyulásban

Nagy Imre 1979-től gépmester a Papíripari Vállalatnál. Kálváriája még 1982-ben kezdődött, amikor agy- és gerincvelő gyulladást kapott. Először Szegeden kezelték, de nem tudták meggyógyítani.

Egészsége egyre romlott, előbb hasnyál- majd pajzsmirigy működésében keletkeztek zavarok. Két éven keresztül naponta kapta az injekciókat számottevő eredmény nélkül. A fordulat 1987-ben következett be. Ekkor családja, barátai és munkatársai unszolására Budapestre utazott kivizsgálásra. Az Amerikai úti idegklinikára került *Szegedi László* professzor kezébe, ahol betegségét jelentősen tudták gyógyítani. A betegség azonban általában sok pénzbe kerül. Így volt ez Nagy Imre esetében is. Először a dobozüzem és a nyomdaüzem dolgozói gyűjtöttek részére. Így vall erről Nagy Imre:

– Életemben kétszer sírtam, amikor apám meghalt, és amikor munkatársaim átadták a pénzt. Akkor és ott éreztem, hogy sokan mellettem állnak, és várják gyógyulásomat. Ez akkora lelki pluszt adott, hogy tudtam, meg kell gyógyulnom.

Nagy Imre 24 éves, jelenleg édesanyjával él együtt. Valószínűleg élete végéig egyensúlyzavarai lesznek. Fizikailag még gyenge. Az Amerikai úti idegklinikáról már hazaengedték, igaz, még szülői kísérettel. Gyógyulásában barátai, munkatársai bíznak. Ezért került sor két hétvégén is kommunista műszakra a Papírgyárban. Nagy Imre megsegítésére 265 fő jelentkezett. A befolyt összeg 66.601 forint. Miért tartottam fontosnak leírni mindezeket? Talán azért mert elkényelmesedtünk, más bajával keveset foglalkozunk. Pedig legalább akkora öröm adni, mint kapni. Most sikerült, és ez emberségből, tisztességből, úgy gondolom, jelest érdemel.

Ladóczki István

Minden tizedik halasit ő tanított vezetni
Nyugdíjba készül Nagy Benő gépjárművezető-oktató

A halasi gépjárművezetés oktatása egybeforrott Nagy Benő nevével. Ő volt, aki 27 évvel ezelőtt megkezdte az akkor még ritka csodának számító autók vezetőinek képzését. A népszerű Benci bácsi a napokban tölti be hatvanadik életévét, nyugdíjba készül. Stilszerűen az ATI irodája előtt beszélünk meg találkozót, minden páros órában ott találom meg, vallják kollegái. Az életútról faggatom.

– Hogyan lett gépjárművezető-oktató?

– Szerettem a gépjárművezetést, ezért is eshetett rám a megyei vezetők választása. 1961-ben kértek meg arra, hogy a Halason beinduló képzést vezessem. Hát így kezdődött, azóta ez egy életre szóló szerelem lett.

– Kérem, hasonlítsa össze az akkori és a mostani körülményeket.

– Először is, a hatvanas évek elején ritka dolog volt a városban a magántulajdonban lévő autó. Akinek volt az –, ahogy ma mondjuk – „volt valaki". Hirdették, hogy vegyenek az emberek autót, részletre is adták. Akkor még fejből tudtam a városban minden autó rendszámáról, hogy ki a tulajdonosa. Ma már a saját utcámban sem tudom, melyik járműnek ki a gazdája. Akkor húsz órát kellett vezetnie annak, aki vezetni tanult, a tanfolyam díja hatszáz forint volt, egy liter benzin ára pedig egy ötvenbe került. A mai árakat inkább nem említem. Egymagam kezdtem meg a tanítást, a hovédségtől kiszuperált, amolyan tábori Skodával, aminek nem volt ajtaja-ablaka. Hát így kezdődött. Két év múlva 1963-ban két kolléga belépett, így már hárman oktattunk. Szép lassan, folyamatosan fejlődtünk tovább, jelenleg a társszerveket is beleszámítva, 16-an csináljuk ezt a munkát főállásban, ehhez további 12 besegítőt is adjunk hozzá. Így is alig győzzük a munkát. Ma úgyszólván természetes igény, hogy meglegyen a jogosítvány.

– Mennyiben mások a mai vezetők, mint a húsz évvel ezelőttiek?

– A mai vezetni tanulókra jellemző, hogy technikai felkészültségük, figyelmük jobb, mint a korábbiaké volt, azt viszont a régiek erényének kell felfogni, hogy nyugodtabbak voltak, nem voltak olyan idegesek, hajszoltak, nem ragadta el őket annyira a száguldás vágya.

– Mire büszke az eltelt csaknem harminc év során?

– Feltétlenül arra, hogy háromezer halasit én tanítottam meg autót vezetni, s bár a gyakorló vezetés során előfordult néhány kisebb koccanás, saját hibájából eredő balesete egyetlen növendékemnek sem volt. Rengetegen megszólítanak, köszönnek, utólag rémlik fel, hogy ezt is én oktattam. Ezért is érdemes ezt a szakmát művelni.

– Kérem, mondjon egy érdekes történetet oktatói munkájából.

– Nekem az az eset volt a legkedvesebb, amikor az első két órát adtam vezetésből egy hölgynek, s azt igyekeztem vele megértetni, hogy ha mindenben azt csinálja, amit én mondok és teszek, nem lesz baj.

Az első órán Nagy Benő ismerteti a vezetővel a sebességváltó működését

A két óra között tartottunk egy rövid szünetet, szokásom, hogy ahogy kiszállok, magam után becsapom az ajtót. Hát, ösztönösen hátrafordulok, s látom, a vezető éppen mászik át az ülésen, s négykézláb igyekszik kifelé. Ijedten felelte a kérdésemre, hogy azt tetszett mondani, hogy mindent csináljak úgy mint maga. Ezért ő is a jobb oldali ajtón igyekezett kiszállni, ahogy én.

– Mivel tölti majd nyugdíjasként a szabad idejét?

– Több időm marad a családra, most is a kisunokámat viszem ki fürdeni. Kedvenc kikapcsolódásom a hobbiföldön tenni-venni, s mint magánembernek, nekem is van autóm, amit szeretek bütykölni, vezetni. Ha újra kezdhetném, újra ezt a pályát választanám.

Horváth Róbert

Lebontakozás

Egyik olvasónk a napokban a következő tanácsi levelet kapta: „Egyetemlegesen kötelezem, hogy tulajdonukban lévő lakóépületet ezen határozatom jogerőre emelkedésétől számított hatvan napon belül bontsa le . . .

Idézek az indoklásból: „A jelenlegi épület utcai része a városképet rontja, környezetébe nem illik . . . felhívom a kötelezett figyelmét, hogy 10.000 forintig terjedő, ismételten kiszabható, bírsággal lesznek sújthatók . . ."

Néhány nap múlva megszületett a fellebbezés. A leglényegesebb mondatokat idézem belőle:

„1948-ban a család kuláklistára került, így elvettek a családtól mindent, csupán ez a ház maradt . . . volt mikor három napig sem láttunk ennivalót . . . tanárainktól, osztálytársainktól kaptunk ruhát, hogy télen meg ne fagyjunk . . . ez addig tartott míg ipari tanulónak nem mentem. Katonaság után Szegeden a Gépipari Technikumban végeztem . . . abban az évben, 1974-ben 1244 forintos fizetésért dolgoztam. Ebből 550 Ft albérletet fizettem . . . Ma 4650 Ft a technikusi fizetésem . . . 1977-ben édesanyámmal eltartási szerződést kötöttem azzal a szándékkal, hogy amint erőből, keresetből futja, hozzáfogok a ház újjáépítéséhez . . . 1983-ban úgy tűnt, ez sikerül is, hisz megvettük az épülethez a falazóanyagot, a paneleket, az áthídalókat, s építési engedélyt is kértünk és kaptunk a tanácstól. . . . sorozatos halálesetek következtek . . . feleségemet megoperálták. Meddő maradt. Tavaly januárban én kaptam szívizom-gyulladást. Négy és fél hónapig nyomtam az ágyat . . .

. . . a határozat kézhez vétele után bementem a tanácselnökhöz, s előadtam panaszom és azt is, hogy a hetvenhat éves magatehetetlen anyámmal nincs hova költöznöm, kértem, adjanak szükséglakást . . . nem tudnak . . . én sem tudom a határozatot végrehajtani, már azért sem, mert akkor telekadóként évente 43.350 forintot kéne fizetnem az évi 55.000 ezer forintos fizetésemből . . . kérem adjanak haladékot . . ."

Csak megjegyzésként írom: a legutóbbi műszaki szemle során kiderült, hogy Kiskunhalas város lakóházainak negyven százaléka rontja a városképet s környezetébe nem illik, ezen belül húsz százalékát életveszélyesnek minősítették.

Robotka István

Halasi Tükör

SZÍNE ÉS FONÁKJA

Jubilálók

A kiskunhalasi Alsóvárosi Általános Iskola 1962 - 63. tanévben végzett tanulói 25 éves évfolyam- és osztálytalálkozót rendeztek a közelmúltban. Az esemény jelentőségét emeli, hogy nem gyakori az általános iskolákban az ilyen jellegű jubileumi összejövetel. A volt igazgató és tanárok jelenlétében került sor az iskolában töltött évek eseményeinek felidézésére, majd ezt követően kellemes hangulatú közös vacsorára a Bányász Étteremben.

Hogyan levelezzünk Alain Delonnal?

Delon ezen sem csodálkozik

Lányom egyik kedvenc időtöltése, hogy híres hazai és külföldi énekesektől, színészektől autogramos fényképeket kér. A kiválasztottak közül van, aki több türelmetlen levélre sem válaszol, van aki a dedikált fénykép mellé néhány sorral is kedveskedik.

Egyik ilyen kedvenc ALAIN DELON, a világhírű francia filmszínész, aki Párizsból már több alkalommal sem sajnálta a fáradságot arra, hogy kérését teljesítse magyar rajongójának.

Az elküldött levélre mindig pontosan egy hónap múlva megérkezik a várva várt legújabb dedikált fotó. A legutóbb kézhez kapott levelének nem lehetett igazán örülni, sőt nagyon bosszantó volt, hogy a Posta Központi Hírlap Iroda által küldött borítékban feltépve találtuk meg az Alain Delon által küldött borítékot, sőt a hátlapjára az ismeretlen postai dolgozó a Heim Pál Kórház néhány orvosának rendelési idejét firkálta, tollal. Még jó, hogy a színes fotót benne hagyták, no meg egyáltalán, hogy elküldték a címünkre. Nem ártott volna elnézést kérni ezért a furcsa beavatkozásért.

Hajdók Zsóka

Dr. Kövecs Gyula a kórház új igazgatója

Június 30-án délután 2 órakor a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága ülésén döntött a testület a Semmelweis Kórház igazgatói állására meghirdetett pályázatok ügyében. A kórház új igazgatójának dr. Kövecs Gyula osztályvezető főorvost, az intézmény korábbi igazgatóhelyettesét nevezte ki.

Becsületes megtaláló

Június 14-én a déli órákban *Nagy Lajos* Kiskunhalas Linhardt utcai lakos udvarán babot fejtett. Meglepetésére váratlan vendége érkezett, *Rostás Mátyás* 40 éves büntetett előéletű, Kiskunhalas Harangos telep 13. szám alatti lakos személyében. A 84 éves házigazda életében nem látta még váratlan látogatóját. Rostás beszélgetni kezdett vele és eközben vette észre, hogy a földön ülő ember mellett le van terítve a zakója. Nem is sejthette, hogy mi van a zsebében. Ő csak a zakót akarta ellopni, és kihasználva az idős ember helyzetét felemelte és el is szaladt vele. Mikor már jó messze járt, megállt egy pillanatra, és a zsebekben érték után kutatott. Szerencséje volt. Közel 53.000 forintot talált az egyik zsebben. Örömében a zakót egy építkezés közelében eldobta, és már indult is a pénz egy részével a kocsmába, ahol természetesen mindenki a vendége volt. Késő délután egy kisfiú megtalálta a zakót, hazavitte édesapjának, átadta és elmondta neki, hogy a zakóban pénz van. A kisfiú édesapja *Jakubowszka Zoltán* Kiskunhalas, Kilián György utca 98. szám alatti lakos, a Vörös Október Termelőszövetkezet szobafestője ugyancsak meglepődött, mikor a zakó zsebében 30.000 forintot talált. Nagyon jól tudta, hogy ez a pénz valakinek hiányzik. Nem késlekedett, a talált pénzt és zakót leadta a Rendőrségen, ahol időközben már őrizetbe vették Rostás Mátyást, aki ellen a nyomozást lefolytatták és ügyében rövidesen a Kiskunhalasi Bíróság ítéletet hoz.

V. K.

SAROKBA SZORÍTVA

Lassú express

Kezdetben a színes fotókat a FŐFOTÓ és a FORTE színes labor készítették. Semmi komplikáció, gyors kiszolgálás. Csak beadtuk a színes filmet valamelyik Ofotértbe és egy héten belül megkaptuk a kész színes levelezőlap méretű képeket. Darabonként nyolc forintért.

Aztán egyszerre csak megjelent egy új név, a FOTEX. Ez a Skálához avanzsált magyar-amerikai közös cég először a szép kidolgozással hívta föl magára a figyelmet. Később meghirdette az expressz szolgáltatást és három napra ígérte a filmek kidolgozását felár ellenében. Ma már egy napra is vállalják, változatlanul kitűnő minőségben.

Egy év késéssel, de a korábbi két vállalat is rájött arra, hogy a felár segíti a jövedelemérdekeltséget. Nosza, ők is meghirdették az expressz szolgáltatást! De hogyan? Egyszerű a recept; a rendes szolgáltatási időt felemelték két hétre, és az expressz szolgáltatás a felárral maradt az egyhetes időtartam. Hát nem nagyszerű? Kolombusz tojása! Hogy mit szólnak erre az amatőr fotósok? Akik tehetik elmennek a konkurenciához, de a vidékieknek marad a monopol helyzetű régi, jól bevált „ez van, ezt kell szeretni".

L. K.

Kultúrális ajánlat

(július 22-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Július 8-án 6 és 8 órakor: Aladdin (olasz)
9-10-én 4, 6 és 8 órakor: Aladdin (olasz)
11-13-án 6 és 8 órakor: Szökevények (magyar)
14-17-én 6 és 8 órakor: Ritz fürdőház (angol)
16-17-én 4 órakor: Süsü a sárkány (magyar)
18-19-én 6 és 8 órakor: A pokol katonái (amerikai)
20-21-én 6 órakor: Fantasztikus labirintus (amerikai mesefilm)
8 órakor: Érintés (svéd-amerikai)

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Július 13-án 16 órától: Miénk a tér. Szünidei játszó gyermekeknek az Erdei Ferenc téren.
14-én 9–11 óráig: Szünidős program napközis csoportoknak.
21-én 9–11 óráig: Vízipók, csodapók rajzfilm vetítése.
20.30 órakor: Múzeumkerti esték. Csókos asszony c. operett keresztmetszete.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Július 9-én 20 órakor: Waterbury Chorale amerikai együttes és sztárvendégeinek „Az élet ígérete" című műsora.

JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ

Minden hétfőn kézműves foglalkozások, kedden videófilmek vetítése, szerdán sportjátékok, versenyek, csütörtökön társasjátékok, pénteken városismereti játék. Az intézmény hétköznap 9–18 óráig, szombaton 13–18 óráig tart nyitva.

A strandfürdőben az úszótábor július 18–29-ig tart.

THORMA JÁNOS MÚZEUM

Régiséggyűjtők, múzeumalapítók. Időszaki kiállítás. Nyitva hétfő kivételével 10–18 óráig. Halas a kiskun mezőváros című állandó kiállítás megtekinthető hétfő kivételével naponta 10–18 óráig.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi D. u.)

Váci György könyvkötő mester és Csorba Tibor festőművész állandó kiállítása. Nyitva naponta 10–18 óráig. Hétfőn zárva.

VÉGH KÚRIA

Diószegi Balázs Munkácsy-díjas festőművész állandó kiállítása. megtekinthető pénteken, szombaton és vasárnap 10–18 óráig.

CSIPKE MÚZEUM

(Háziipari Szövetkezet Kossuth u. 37/a)

Nyitva minden nap 9–12 és 13–16 óráig.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Nyitva hétfőtől péntekig naponta 9–19 óráig. A gyermekrészleg ugyanebben az időben áll az olvasók rendelkezésére.

Sikeres diák-olimpikon

Asztalos Sándor a KAC-MEDOSZ aranyjelvényes atlétája
Fotó: Ferinc János

Szép sporteredményeket értek el a fővárosban a KAC-MEDOSZ atlétái különböző magas szintű versenyeken, városunk hírnevét öregbítve.

Legutóbb a Népstadionban megrendezett Országos Ifjúsági és serdülő atlétikai bajnokság népes mezőnyében szereztek hárman is pontot. *Asztalos Sándor* 3000 m-es síkfutásban 9:11,4-es idejével harmadik, 1500 m-en pedig nyolcadik lett. Ugyanezen a színvonalas versenyen az ifjúsági korú *Míg György* súlylökésben 14,78 m-rel hatodik, *Zseni Zsófia* – a serdülő A korúak küzdelmében – gerelyhajításban 37,46 m-rel nyolcadik.

Az első ízben lebonyolított diákolímpia országos döntőjén is született halasi siker. Asztalos Sándor, mint a II. Rákóczi Ferenc Mg. Szakközépiskola tanulója, iskolája képviseletében 3000 m-en harmadik helyezést ért el. A távot 8:56,14 idő alatt tette meg. 1500 m-en produkált eredménye alapján hetedik.

Nagy jelentőségű Míg György szereplése is a Budapest Ifjúsági Bajnokságon. Az aranyérmet súlylökésben 15,24 m-es dobásával érdemelte ki.

Vass Katalin

HÍRTÜKÖR

Halas címerével és nevével fog közlekednei egy nagyteljesítményű villanymozdony. A vasutasnapi ünnepségek keretében július 2-án történt a névadás.

★★★

Újabb KUNÉP akció. Felhívjuk a lakásvásárlás iránt érdeklődők figyelmét. A Bokányi utcában építendő lakásokról, azok vásárlási lehetőségeiről tájékoztatja olvasóinkat következő számunkban a KUNÉP.

★★★

Útlezárások lesznek várhatóan július 14-től. A Thorma János utca fele illetve a Bokányi Dezső utca teljes szélességében lezárásra kerül a saroképület bontási munkálatai miatt.

★★★

Autóbuszjárat kimaradása várható július 25-én. Az Átlós úti sorompó félnapos lezárása miatt 12–20 óráig a Martos Flóra utcai autóbusz nem közlekedik.

★★★

Új szolgáltatások. A Családi Intézetünk új szolgáltatási körrel bővíti tevékenységét. Július 1-től a társadalmi temetések teljes körű rendezését vállalják. A több mint 20 szolgáltatás bevezetésével azt szeretnék elérni, hogy a gyásztól súlyosan szenvedő hozzátartozók a temetéssel kapcsolatban mindent egy helyen tudjanak elintézni.

★★★

Foci. A Városi Tanács kispályás labdarúgó csapata a közelmúltban veretlenül nyerte a közalkalmazottak szakszervezete labdarúgó bajnokságának megyei döntőjét, s ezzel bejutott a területi versenyre, ahol második helyen végzett. Előkészületi mérkőzésen Városi Tanács – Halasi Tükör 6:12.

★★★

Műszerek vásárlása. A Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat a Semmelweis Kórháznak a közöttük lévő szocialista szerződés alapján 580.000 Ft-ot utal át műszerparkjuk bővítésére. Ebből kívánják megvalósítani a halláskárosultak szűrésére az un. „süketszobát".

★★★

Anett divatáru. Új cipő, bőrdíszmű, divatáru szaküzlet nyílt. Bő választékkal, olcsó árakkal várja kedves vevőit Kövecs Imréné magánkereskedő Eötvös u. 33. Anett divatáru üzletében. (x)

SPORTMŰSOR

(július 22-ig)

Július 9-én 9 órától: Döntő (atlétikai, kötélhúzó versenyek, kispályás labdarúgó, férfi-női kézilabda mérkőzések).

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: **Földi Lajos**
Felelős szerkesztő: **Hámori Zoltán**
A szerkesztőség címe:
6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. – Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató
Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében
Felelős vezető: **Novok-Rostás László** igazgató